

5 cent.

La Veu de Catalunya

ANY 1.ª NÚM. 91

BARCELONA: DILLUNS 3 DE ABRIL DE 1890

EDICIÓ DEL MATÍ

DIARI CATALÀ D'AVISOS, NOTICIAS Y ANUNCIS
Redacció y Administració: Rambla de les Flors, 25.—Teléfono 152.
PREUS DE SUSCRIPCIÓ
BARCELONA (Edició del vespre... 1 pta. al més | Espanya... 4 ptas. trimestre
ESPAÑA... 1 pta. al més | Fora d'ESPANYA... 9 ptas.
Paquet de VINTICINCH NÚMEROS. 75 céntimos
Anuncio, esquelas, remits i reclams, a preus convencionals. Per l'edició del vespre s'admeten aquelles mortuaries fins à las sis de la tarda. Per l'edició del matí, fins à las dues de la matinada.

ARTICLES DE SUISSA LA CASA PAU COIX

La comprat á la casa Holh totas las existencias d'articles de Suissa, transparents cortinatges de musselina, de tul y d'aplicació. Pabellons de tul brodats, de 1,000, 2,000 y 3,000 rals, se venen á 20, 25 y 30 duros respectivament.

NOTA IMPORTANT.—Transparents de musselina de 3 metres llarg, á 3'95 pessetas. Cortinatges croixé, á 3'90 pessetas.

SECCIO D'ALFOMBRES SECCIO DE LLANERIA

Alfombras moqueta...	á 3'80 ptas.	Llanas 8 pams d'amplie.	á 1' ptas.
6 sofá...	14'	Damassé seda.	3'
ab flocos...	24'	Alpaca labrada.	1'75

Per ésser ja al final de temporada, les mantas llana lliteras d 4 pessetas

VENDAS AL COMPTAT.—Horas de 9 a 1 y de 3 a 7
Carrer Avellana, cantó á la Riera de Sant Joan es la primera escala després de la font

J. MARSANS ROF.—Valors y cupones
Rambla de Canaletas, 2

Champagne SARDÁ

(Successor de F. Gil, de Reus)

En venda á tots los ultramarins y al Dipòsit-Sucursal
CORTS (Granvia), 228, magatzém. Teléfono 1245

INTERESSANT ALS TRENCATS

Molt trencats no donan importància á la trencadura que tenen perquè no'n molesta, conformantse amb portar un mal braguer qu'els es molt perjudicial. Donchs, com es sapigut, una trencadura mal tractada pot ocasionar importants alteracions al organisme humà, convertint-se en graves malalties que posen en perill la salut y la vida del trencat. Per evitar complicacions las eminenças médica recomanen l'ús indispensable del Bruguer óptico-hernial Vives. Aparat verdaderament medicinal y electro magnètic al Real Friburg, per aliviar y curar ràpidament la susdita malaltia. Molt de cuidado a las fàbricacions. Venda y aplicacions.

CASA VIVES.—Horas, de 9 a 1 y de 3 a 7.—Carrer Unió, 17, ent.

Pasqua de Ressurrecció

Innumerables son les significacions que enclova pera nosaltres la diada de Pasqua de Ressurrecció; moltes son també les saludables il·lusions que'n dona; mes cap d'elles pot ser nos tan profitosa com aquella que l'Església's complau en ferros repetir tots los dies d'aquesta setmana, y's llegeix en la carta que Sant Pau escriví als Colossenses d'héntoshis:

«Doncha be, si vosaltres haveu ressuscitat ab Jesucrist, buscau les coses que son de dalt, about Jesucrist està sentat á la dreta de Deu lo Pare: gosavans en les coses del cel, no en les de la Terra: suposau que ja son morts, y que vostra nova vida està oculta ab Cristo en Deu. Mes quan apareguer Jesucrist, que'vostre vida, aleshores apareixerà ab ell també gloriosos vosaltres. Feu, donchs, morir los membres del home terrenal que en vosaltres hi hòs.

Alegremós, donchs, avuy enhorabona ab l'Església y diguim: ¡Alleluia! hac dies quam fecit Dominus: exultemus et letemur in ea. Celebrem la gran victòria de Jesucrist sobre la mort y l'infern, y repetim ab lo Profeta: O mors ero mors tua, mors tuus ero inferne. Jo sé, oh mort, la teva mort; jò sé, oh infern, ta destrucció (1). Agrahim á Den que després d'havernos redimit de l'esclavitud del pecat per medi de sa passió y mort, nos haje obert les portes del cel per medi de sa resurrecció gloriosa. Confessém que son la resurrecció de Cristo serian debades nostra predicació y nostra fé (2); que ella es causa eficient y exemplar de la nostra (3); que si fou entrapat á la mort per nosaltres pecats, resuscitò per nostra justificació, etc. (4).

Mes no devém olvidar que res signifiquen, ni de res servirán questa algría, victoria y gratitud, ni tants mo-

tius de fé y d'esperança, sino torném á les paraules del Apostol, si consurrexitis, etc., ja que ni l'alegria seria real, ni verdadera la celebració de la victòria, ni la gratitud sincera, ni ferma la fé, ni sólida l'esperança, si no estesssem morts al pecat y nostra vida no estés oculta ab Jesucrist en Deu; y si, com segueix dihent l'Apostol, no hem fet morir en nosaltres l'impuresa, les passions deshonestes, la concupiscència, l'avaricia, lo roncor, l'odi, l'ira, maleficència y mentida; y si no'n hem vestit de gracia com escutllaria de Deu, sants y amats, misericordiosos, compassius, benigns, humils, modestos y pacients; sufrintnos los uns als altres, y perdonantnos mutuament nosaltres agravis, y sobretot mantenint la caritat, que sa lo víncle de perfecció; regnant en nosaltres cors la pau divina, agrahint á Deu aquets y altres beneficis, formant tots un sol ès, y fent que la paraula de Jesucrist ó sa doctrina visque entre nosaltres ab tota sabiduria, ensenyantnos y animantnos los uns als altres ab salms, himnes y cànuchs espirituinals, cantant de cor, ab gracia y edificació les glories divines, y fent en nom de Nostre Senyor Jesucrist y sa gloria tot quant fassem de paraula ú obra, donant per medi d'ell gracies al Pare celestial (1); y en si, si Cristo no informa tota nostra vida, com diu l'Apostol: Així com Cristo resuscitat de mort vida per glòria del Pare, així mateix devem procedir nosaltres ab nou comportament; que si hem sigut empel·lats ab ell per medi de la representació de sa mort; de la mateixa manera hem de serho representant sa resurrecció (2).

Acabaré aquest breu article ab les següents paraules de Sant Bernat: Si haveu resuscitat, puju; si viviu ab Cristo, corregeu ab ell. Seguin al Anyell hontsevulla que eaje. Seguim de més bona gana pujan. Que nostre ser anterior sia crucificat ab ell, á fi de que desapareguer lo cos del delicte (3); sem de manera que sentim una no-

(1) Osee XIII. 14. I Corint. XV. 55 y Hebr. II. 14.
(2) I Corint. XV. 14.
(3) S. Thom. P. III. &
(4) Rom. IV. 25.

(1) Coloss. III.
(2) Rom. VI. 4, 5.
(3) Serm. VI de Ascension.

Anuncis del dia

Sant Benet de Palermo, confessor.—S'obren les tribunals

Sants de dia: Sant Llorenç, arq. de Sevilla.

Quaranta horas: Comensan á la Cofradia de la Guardia y Oració, á Sant Jaume.—S'exposa á la vuit del matí y se reserva á las sis de la tarda.—Demà acaben á la mateixa Cofradia.

Cort de Maria: Fa la visita á Nuestra Señora dels Àngels, en sa iglesia.

La Missa d'avui: Es de festa.

Observatori meteorològich de la Universitat.—D.º E. Lozano.

— 2 abril
Horas d'observació: 9 matí; 3 de la tarda. — Baròmetre à 0 y al nivell del mar 760-24;
169-30. — Temperatures: Màxima: 32° sol; 21° ombra. Mínima: 26° 9; 11° 6 ombra. — Termòmetre a
tipus: 19° 2. 15° 0. — Pluja en 24 horas: 0'02. — Aigua evaporada en 24 horas: 4'25; F12. — Grans d'hu-
midat: 66,8; 81,5. — Vents: Direcció: S; SE. Velocitat per 1': 16,4'. — Estat del sol: Despejat.
Cúber. — Nivells: Classe: Cum. Canticat: 0'0; 1'0. — Observacions particulars: Vari.

Bòtiga del Sol: 5 h. 44 m.—Posta: 6 h. 21 m.—Elna plena: Serrida, 12 h. 25 m.—Posta: 6 h. 41 m. 17

Carrer Portaferrissa, 8

(Successor de B. MAIZA Y C.)

participa á sa numerosa parroquia y al públich en general, la OBERTURA DELS NOUS Y GRANDIOSOS MAGAZÉNS EN LA Portaferrissa, 8. — Carrer Roca, 30

antich local del Hotel de Vendes, així lo havent rebut ja lo immens assortit del Carrer d'en Roca, 30

pera la present temporada

Magatzém «LA FANTASIA», La antiga casa Baldomero Sellares

se inmutar-se, aqueixa rajoleta me la emportó com Recuerdo seu. Fa quinze dies que assisteixó á la seva agonia, la veig morir sense poderla salvar y'm desespero. Voldria que no desaparegués del mon sense que algú la plorés y m'lamenter de uns y altres.

Total que poch més 6 mènys avans de entrar á l'Església de la Mercé, me conta l'història dels seus amors en estos ó pacrècids térmens:

La vaig conèixer essent jo encara molt jovenet, potser no tenia quinze anys! Havia vingut á Barcelona en companyia dels de casa, que per atencions de família devian passar una mesada prop d'una parenta ja molt velleta... Es a dir parental ho era per aliansa, havia sigut muller en segonas núpcies de lo hereu de casa, la mare y com a més de ser velleta passava per rica y era molt carinyosa en suas cartas, fou decidit tornar la visita que'n havia feta tres ó quatre anys enrera.

Prènquerem, donchs, la galera que passava per davant de casa á mitja nit y l'endemà al cap al tart eram á Barcelona, posant, com se suposa, á casa la tieta, que vivia en finca propia, alta de quatre pisos, ab llum á l'escala, fatxada estucada y solmar al terrat.

L'efecte que'n produíx á nosaltres la casa de tanpis ab llum á l'escala, fatxada estucada y colomar al terrat y el fons de Milans hont se trobava situada, fou desastrosa.

La nostra parenta no s'avenia de què'l be de Deu de casas de la plasseta y carre de Milans no'n haguessen deixat embaldits y tot bromejant retreya els casalots de per la dalt y la casa payral de ca la mare que, segons ella, sembla un convent.

Solt que no gayre il·luny de casa la tieta teniam muralla de mar, y quan la mare y la tia anavan á fer visitas, ó corrian botigas, lo qu'es jo m'escorria escasas avall, y cap á muralla falté gent per veure barcos y pendré'l sol.

Antant á Muralla, vaig veure per primera vegada á la que tan me fa sospitar. Entrant al carrer Ample pels Escudellers allí prop la cantonada, allí se estava... Magatzém, bella, de cara á mar que no veia per mor de gent rahí que li havian tapada la vista. Silenciosa, recordant sens dupte le temps en que l'espous del mar era prop del seu pes. Me la mirava encusat, hauria volgut penetrar lo perquè del seu posat melancòlic, mes jo era massa jovenet per fer certes preguntas y m'vaig contentar d'estimarla en silenci y tal qual la veia.

Al tornar al poble, altres afeces, entusiastes novelles ferren esvalir del meu espous aquella benevolència que com tots los amors d'infant havia sigut sostenida.

Passaren anys! Més de quinze y més de vint, y la saga y ressaga d'interessos materials me feu venir altre cop á Barcelona, y als voltants d'aquell tres de carrer ample hon havia vist per la primera vegada á la meva estimada. Allí vaig trobarla encara, si envergada ni cambiada. Sempre aquell posat de gran senyora, ornada sempre ab gentil sobriat silenciosa, pero callada com sempre, sense que res en son visatge plàcitat donés senyals de pesar ni d'alegria, mes ara ja coneixia violiscuts de la seva existència, y aquell efecte de la falta de costum de rebre desenganyos lo parlant com hem parlats dels últims fets. No hem fet mes que reflexar les imprevisions públiques y d'olards del camí... tot caminant. Ni tampoc es cert que estigué en contra de persones que mereixien molta consideració y respecte. Potser una mal entesa caballerista ó un desitj excessiu d'évitar conflictes y desordres materials, los ha portat á tirar una corda als nàufracs de l'administració... però no dubtem de que si no volen ésser genit, sabràn ésser bons caps de govern y d'administració de la ciutat. Més nos hagueram estimat unas bonas xurriacases, que unas bones riendes... però, això, es qüestió de temperament de la persona que guia.

Y torném á lo de que som nous en aquestes il·luyas.

Tots, tots los que forman part de La VEU DE CATALUNYA, estan ben probats políticament; han ocupat y ocupan en lo nacionalisme català los principals càrrecs y los de més confiança y casi á ells se deu l'organització de ses forces y la major part de l'exposició de sos documents. LA VEU DE CATALUNYA contava ja non anys d'existència cuan se convertí en diari y tots sos redactors han col·laborat en les més vellades publicacions.

Los elements de la escola de LA VEU son vells, molt vells algunes en aquesta il·luya. Hi ha qui conta la frivola de més de trenta anys del dia en que se imprimí sou primer article polític català. No hi ha un que procedeixi de altre camp polític, y a tots nos hi ha sortit la barba, y a algunes molts cabells blancs, y a tots nos fan riure los que presumeixen de vells. A cuants y cuants los hi havem vist y veiem per les palots y ganxos de la política...

No s'interessa, donchs, per animarlos lo nostre colega *La Publicidad*; n'estem tipus y cuits de desenganyos y lo d'are no ho es de desengany. No hem deixat ni deixarem de sigrar, á pesar d'aquests y altres més serios entrebancs.

Y sobre tot no creyan ximperies. Anem sols, pobrets y alegrats fent la nostra via.

Y als altres, als que tenen bons padins a Madrid, no'ls compadeixin; ells ray!

Notas políticas

Justum ac tenacem...

Diferents colègues de nostra ciutat se ocupan de la nostra actitud en la qüestió de les llistes electorals y si se troben justa, alguns hi atribueixen origens y condicions equivocades.

Ni nosaltres tenim res que veure ab cap dels partits polítics centrals, ni tenim avans ni tenim arre la fè que suporten en sus promeses, ni mènys, molt menys tenim cap aspiració á ocupar càrrecs públics (ben clar ho hem dit cent vegades) cuan n'hem estat sollicitats, ni encara mènys es efecte de la falta de costum de rebre desenganyos lo parlant com hem parlats dels últims fets. No hem fet mes que reflexar les imprevisions públiques y d'olards del camí... tot caminant. Ni tampoc es cert que estigué en contra de persones que mereixien molta consideració y respecte. Potser una mal entesa caballerista ó un desitj excessiu d'évitar conflictes y desordres materials, los ha portat á tirar una corda als nàufracs de l'administració... però no dubtem de que si no volen ésser genit, sabràn ésser bons caps de govern y d'administració de la ciutat.

Esdevenen, donchs, per aquest sistema se fa tributar de la de Madrid.

Per convenients que sian, baix la punt de vista pecuniari, aquells tractes, tindran de tenir, al mènys per los autors catalans, un cert límit, en lo que tenen de depressiu y contrari al desenvolupament de la cultura propia de nostra ciutat, que per aquest sistema se fa tributar de la de Madrid.

Declaracions

de don Joan Maluquer y Viladot

Un redactor de LA VEU DE CATALUNYA vi-sitants d'ahir al seyori Maluquer y Viladot per enterar-se del objecte, caràcter y propòsits de la nova agrupació liberal-regionalista, per ell presidida. Lo seyori Maluquer, ab una amabilitat que li agràbia, va fer les declaracions que, ab lo seu assentiment, publicarem á continuació:

«Sempre he professat idees regionalistes que no s'aturan en una descentratllació administrativa; però he creut que les grans reformas polítiques, no poden implantar-se de cop, si's vol que siguin viables, sinó que han de venir preparades per una llarga sèrie de reformes parciales.

Al veure jo com los ideals regionalistes prenien gran volada, y á Catalunya y en altres regions d'Espanya s'iniciava una

va dir: «Que era excelente la administració regional; que todos los pueblos debían administrarse según su historia y sus tradiciones, y que era un absurdo aplicar los mismos principios legales a Galicia y a Andalucía siendo diferente y antítesis su existencia.» Yo crech que aquellas paraulas del señor Sagasta son reflejo de su criterio y que, por lo tanto, no censurará la mava actitud que en un criteri semblant s'inspira.

Més, si el señor Sagasta censurás la creació de la agrupació liberal regionalista ó no intents donar satisfacció a las aspiracions autonómicas de varis regions espanyolas, allàvors nosaltres esperaríam que, algun dels prohoms del fusionisme, algun dels que demà pot heretar la quefatura del señor Sagasta, formulés un programa ab tendencias regionalistas per posarnos desidamental al seu costat y ajudar-lo a portar à la pràctica sas promeses.

En resum: La creació de la «Agrupació liberal regionalista» es filia del convenciment que tenim los que la formem de quell partit liberal dinàstic he de pandre avuy un carácter marcadament regionalista, porque avuy las corrents de la opinió per aquí s'encaminan y perque no pot anar à remolch del partit conservador en un assumpt de tanta importància.

Avuy no som una dissidència dintre'l fusionisme barceloní, però pot arribar un dia en que ho sigüim. Si un politich liberal fà dels ideals regionalistas un punt del seu programa, nosaltres lo seguirém sens mirar si venen ab nosaltres tots los fusionistas barcelonins.

Sant Feliu de Codinas

L'altre dia celebravam la inaugural de l'Agrupació Catalanista, que mes aviat va organizar-se les molts que constitució la impulsat la Junta Permanent de la «Unió Catalanista». Era la de Vilaseca de Mar.

Avuy nos toca celebrar la inaugural de la segona d'aquesta munició de colectivitats patriòtiques, constituïda darrerament. Nos referim à l'Agrupació Catalanista» de Sant Feliu de Codinas.

Que n'es de catalana tota aquella encontra de la nostra terra! Allí, als vols d'una de les més grans maravillas de Catalunya, Sant Miquel del Fay, s'hi conserva encara en tota sa pureza les tendrissimes y dolcissimes tradicions de la dona de cayud, aquella hermosissima fada que fuig del costat del heren Vilaplana, tan sola que feia a la esquina de qui s'hagin de fer, no son cap bona obra.

Ben cert es, com diuen los farinaires d'aquí, que à Castella's prometen una bona culita, més ara totjunt haix lo blat y no es encara hora de fer calendaris sobre la sega. Pujar los aranzels per lo que s'espera de la vinent culita, es massa premat, es fer castells enlayre, son comtes galanes, molt dispensables com a joch d'una fantasia meridional, sino s'hi barrejés entre mitj lo nostre pa de cada dia dels que se'n afanyen tantost si se'n poden dur à la boca.

Gestions que s'hauran de fer públicas

Entre alguns negociants de farinas, s'estan recullint firmas pera dirigir una exposició al ministeri d'Hisenda, en súplica de que s'apugni considerablement los drets

de nosaltres necessitat dels drets protectors per lo que's fa dintre de casa, més tota mida, per que siga, necessita ser oportuna. Hi ha què donarla quan ab ella no's perjudiquen interessos que deguin tenir que ser per tothom respectats. Y en aquest cas pot estarhi avuy la puja del aranzel del blat.

En los moments en que com a llegat de las passades guerras veýen escamparse arru la miseria, no pot ser just ni es humana apurar uns drets que equivalen à un dispensable inmediat del pà, l'aliment indispensable del pob.

D'uns mesos ensa, havem pogut registrar ab moltissima de satisfacció com aquest producte s'ha abaratit una mica, y aquest fet que pera la classe obrera es un benefici grossissim, no convé destruir sense que primer se pesi y's mire de qui can-tó està la justicia.

En bona hora, repetim, qu'es protegeixi tot lo qu'es mereixidor de protecció, però que no siga mai això excusa pera crear entrevançs a la vida ja prou dificil del trabajador, realisant calculats negocis que feia a la esquina de qui s'hagin de fer,

que no son cap bona obra.

Ben cert es, com diuen los farinaires d'aquí, que à Castella's prometen una bona culita, més ara totjunt haix lo blat y no es encara hora de fer calendaris sobre la sega. Pujar los aranzels per lo que s'espera de la vinent culita, es massa premat, es fer castells enlayre, son comtes galanes, molt dispensables com a joch d'una fantasia meridional, sino s'hi barrejés entre mitj lo nostre pa de cada dia dels que se'n afanyen tantost si se'n poden dur à la boca.

LAS COMARCAS

Riberas del Ebre

MORA D'EBRE.—Les últimes geladas han causat en los pobles d'aquesta Riba, danyos de grandissima consideració: los arbres fruyts y hortalissas han sigut perjudicats en gran manera, essent considerables les pèrdues per tal motivo. La vinya ha sigut també molt castigada, essent bastantes las brocadas que han aparecudat cremadas; pero ahont han danyat més los darrers frets, han sigut als admeters, quina culita se dona totalment per perduda.

Es questió de molts mils duros los danyos que han ocasionat en aquesta comarca las darreres geladas.

Se troben molt adelantats los travalls d'explanació de la carretera particular de questa població à Garcia per la dreta del Ebre, de continuar això prompte serà per aquest la comunicació ab la citada vila per aquest costat de riu.

Les festivitats religioses de Setmana Santa s'han vist molt concorregudas, en particular las profesions de Dijous y Divendres Sants qu'han resultat vordaderament solemnes.

Vallés

GRANOLLERS.—Les festes de Setmana Santa s'han celebrat ab la solemnitat acostumada, devant fer especial esment de las hermosas composicions que ha executat la capella de música, dirigida per Mossen Emili Campmajó, y d'una innovació introduïda per nostre bon Rector y Degà del Vallès, doctor Casellas. Ditz, que allí l'esperit català hi es ben viv, evidenciantse palpablement en tota mena de manifestacions. Més d'un cop hem sentit cantarhi per carrer y plazas l'himne patriòtic «Los Segadors», no per cap motiu extraordinari, sin sempre que à horas desvakadas se troben reunidas nins quantas personas sians grans ó xics, gent menorral, ó de posició superior. Y tothom ho troba natural, tothom ho considera com à fill d'una aspiració, d'un desitj que intensament s'perimenta y que està apropi de convertirte en realitat.

Allí acudimost nosaltres, fent coro als que deixaran sentir la santa ven de la patria, no pera enfortir als de la població, sin més aviat per animar y decidir als que d'altres punts hi acudiran, formant grandiós aplauch patriòtic.

Els repatriats

Ahir matí vingueren à nostra redacció una numerosissima representació de repatriats, els qui després d'explícarnos sas tristissimes situacions, nos exposaren algunes queixas que tenen contra l'autoritat governativa, que fem públicas per creure-les molt justas.

Judiquin nostres llegidors:

Hi d'arbitrar medis ab que sortir de la precaria situació en qu'es troban aqueus infelissos, que han perdut la salut en las excolonias, demanaren permís al senyor Governador civil pera tenir una reunió.

L'autoritat, si bé no! negà ni podia negar que faltar à la llei, procurà posarlos tots los entrevançs possibles a un fin exigí que's que firmessin la sollicitud demandant lo permís, fossin repatriats que tinguessin la licència absoluta! Pochs, ben pochs n'hi han que's trobin en aquet cas. Per fi, buscant de moment pogueren vencer aquesta dificultat, y ahir matí à las deu y en el local del «Nuevo Retiro», tenia que celebrarla l'esmentada reunió.

Però lo Governador va posar policies à la porta ab l'ordre de no deixar entrar a ningú que no presentés la licència absoluta.

Com ja es compren, han sigut poquissims los que l'han poguda presentarla, pung son pocha los que l'han obtenguda. En conseqüència, no s'ha pogut celebrar la reunió.

La major part dels repatriats son contraris (segons se'n ha dit) à acceptar las cinch pessetas mensuals que à tall d'almoina, hi té promesas lo Govern, y que no's traen de la tristissima situació en qu'es troban. No es tampoc son ànim promoure conflictes à l'autoritat ni esvolts. Volen, senzillament, ajudarse mítuanament per lograr lo cobro de las quantitas que l'Estat li ha deu. Y aquesta petició y desitjo no pot, puig, ésser més just, puig lo deute que l'Estat espanyol ha contret als pobres que tan han soferit per sa causa, es deute sagrat.

Es de notar que alguns, molt pochs, que acceptan lo cobro de cinch pessetas mensuals, en realitat l'Estat no los ha deu res, puig tenen ja cobrat los fondos de *macta* y fins algun son deutors à la caixa del batalló.

Gestions que s'hauran de fer públicas

Entre alguns negociants de farinas, s'estan recullint firmas pera dirigir una exposició al ministeri d'Hisenda, en súplica de que s'apugni considerablement los drets

de nosaltres necessitat dels drets protectors per lo que's fa dintre de casa, més tota mida, per que siga, necessita ser oportuna. Hi ha què donarla quan ab ella no's perjudiquen interessos que deguin tenir que ser per tothom respectats. Y en aquest cas pot estarhi avuy la puja del aranzel del blat.

En los moments en que com a llegat de las passades guerras veýen escamparse arru la miseria, no pot ser just ni es humana apurar uns drets que equivalen à un dispensable inmediat del pà, l'aliment indispensable del pob.

D'uns mesos ensa, havem pogut registrar ab moltissima de satisfacció com aquest producte s'ha abaratit una mica, y aquest fet que pera la classe obrera es un benefici grossissim, no convé destruir sense que primer se pesi y's mire de qui can-tó està la justicia.

En bona hora, repetim, qu'es protegeixi tot lo qu'es mereixidor de protecció, però que no siga mai això excusa pera crear entrevançs a la vida ja prou dificil del trabajador, realisant calculats negocis que feia a la esquina de qui s'hagin de fer,

que no son cap bona obra.

Ben cert es, com diuen los farinaires d'aquí, que à Castella's prometen una bona culita, més ara totjunt haix lo blat y no es encara hora de fer calendaris sobre la sega. Pujar los aranzels per lo que s'espera de la vinent culita, es massa premat, es fer castells enlayre, son comtes galanes, molt dispensables com a joch d'una fantasia meridional, sino s'hi barrejés entre mitj lo nostre pa de cada dia dels que se'n afanyen tantost si se'n poden dur à la boca.

D'uns mesos ensa, havem pogut registrar ab moltissima de satisfacció com aquest producte s'ha abaratit una mica, y aquest fet que pera la classe obrera es un benefici grossissim, no convé destruir sense que primer se pesi y's mire de qui can-tó està la justicia.

En bona hora, repetim, qu'es protegeixi tot lo qu'es mereixidor de protecció, però que no siga mai això excusa pera crear entrevançs a la vida ja prou dificil del trabajador, realisant calculats negocis que feia a la esquina de qui s'hagin de fer,

que no son cap bona obra.

Ben cert es, com diuen los farinaires d'aquí, que à Castella's prometen una bona culita, més ara totjunt haix lo blat y no es encara hora de fer calendaris sobre la sega. Pujar los aranzels per lo que s'espera de la vinent culita, es massa premat, es fer castells enlayre, son comtes galanes, molt dispensables com a joch d'una fantasia meridional, sino s'hi barrejés entre mitj lo nostre pa de cada dia dels que se'n afanyen tantost si se'n poden dur à la boca.

D'uns mesos ensa, havem pogut registrar ab moltissima de satisfacció com aquest producte s'ha abaratit una mica, y aquest fet que pera la classe obrera es un benefici grossissim, no convé destruir sense que primer se pesi y's mire de qui can-tó està la justicia.

En bona hora, repetim, qu'es protegeixi tot lo qu'es mereixidor de protecció, però que no siga mai això excusa pera crear entrevançs a la vida ja prou dificil del trabajador, realisant calculats negocis que feia a la esquina de qui s'hagin de fer,

que no son cap bona obra.

Ben cert es, com diuen los farinaires d'aquí, que à Castella's prometen una bona culita, més ara totjunt haix lo blat y no es encara hora de fer calendaris sobre la sega. Pujar los aranzels per lo que s'espera de la vinent culita, es massa premat, es fer castells enlayre, son comtes galanes, molt dispensables com a joch d'una fantasia meridional, sino s'hi barrejés entre mitj lo nostre pa de cada dia dels que se'n afanyen tantost si se'n poden dur à la boca.

D'uns mesos ensa, havem pogut registrar ab moltissima de satisfacció com aquest producte s'ha abaratit una mica, y aquest fet que pera la classe obrera es un benefici grossissim, no convé destruir sense que primer se pesi y's mire de qui can-tó està la justicia.

En bona hora, repetim, qu'es protegeixi tot lo qu'es mereixidor de protecció, però que no siga mai això excusa pera crear entrevançs a la vida ja prou dificil del trabajador, realisant calculats negocis que feia a la esquina de qui s'hagin de fer,

que no son cap bona obra.

Ben cert es, com diuen los farinaires d'aquí, que à Castella's prometen una bona culita, més ara totjunt haix lo blat y no es encara hora de fer calendaris sobre la sega. Pujar los aranzels per lo que s'espera de la vinent culita, es massa premat, es fer castells enlayre, son comtes galanes, molt dispensables com a joch d'una fantasia meridional, sino s'hi barrejés entre mitj lo nostre pa de cada dia dels que se'n afanyen tantost si se'n poden dur à la boca.

D'uns mesos ensa, havem pogut registrar ab moltissima de satisfacció com aquest producte s'ha abaratit una mica, y aquest fet que pera la classe obrera es un benefici grossissim, no convé destruir sense que primer se pesi y's mire de qui can-tó està la justicia.

En bona hora, repetim, qu'es protegeixi tot lo qu'es mereixidor de protecció, però que no siga mai això excusa pera crear entrevançs a la vida ja prou dificil del trabajador, realisant calculats negocis que feia a la esquina de qui s'hagin de fer,

que no son cap bona obra.

Ben cert es, com diuen los farinaires d'aquí, que à Castella's prometen una bona culita, més ara totjunt haix lo blat y no es encara hora de fer calendaris sobre la sega. Pujar los aranzels per lo que s'espera de la vinent culita, es massa premat, es fer castells enlayre, son comtes galanes, molt dispensables com a joch d'una fantasia meridional, sino s'hi barrejés entre mitj lo nostre pa de cada dia dels que se'n afanyen tantost si se'n poden dur à la boca.

D'uns mesos ensa, havem pogut registrar ab moltissima de satisfacció com aquest producte s'ha abaratit una mica, y aquest fet que pera la classe obrera es un benefici grossissim, no convé destruir sense que primer se pesi y's mire de qui can-tó està la justicia.

En bona hora, repetim, qu'es protegeixi tot lo qu'es mereixidor de protecció, però que no siga mai això excusa pera crear entrevançs a la vida ja prou dificil del trabajador, realisant calculats negocis que feia a la esquina de qui s'hagin de fer,

que no son cap bona obra.

Ben cert es, com diuen los farinaires d'aquí, que à Castella's prometen una bona culita, més ara totjunt haix lo blat y no es encara hora de fer calendaris sobre la sega. Pujar los aranzels per lo que s'espera de la vinent culita, es massa premat, es fer castells enlayre, son comtes galanes, molt dispensables com a joch d'una fantasia meridional, sino s'hi barrejés entre mitj lo nostre pa de cada dia dels que se'n afanyen tantost si se'n poden dur à la boca.

D'uns mesos ensa, havem pogut registrar ab moltissima de satisfacció com aquest producte s'ha abaratit una mica, y aquest fet que pera la classe obrera es un benefici grossissim, no convé destruir sense que primer se pesi y's mire de qui can-tó està la justicia.

En bona hora, repetim, qu'es protegeixi tot lo qu'es mereixidor de protecció, però que no siga mai això excusa pera crear entrevançs a la vida ja prou dificil del trabajador, realisant calculats negocis que feia a la esquina de qui s'hagin de fer,

que no son cap bona obra.

Ben cert es, com diuen los farinaires d'aquí, que à Castella's prometen una bona culita, més ara totjunt haix lo blat y no es encara hora de fer calendaris sobre la sega. Pujar los aranzels per lo que s'espera de la vinent culita, es massa premat, es fer castells enlayre, son comtes galanes, molt dispensables com a joch d'una fantasia meridional, sino s'hi barrejés entre mitj lo nostre pa de cada dia dels que se'n afanyen tantost si se'n poden dur à la boca.

D'uns mesos ensa, havem pogut registrar ab moltissima de satisfacció com aquest producte s'ha abaratit una mica, y aquest fet que pera la classe obrera es un benefici grossissim, no convé destruir sense que primer se pesi y's mire de qui can-tó està la justicia.

En bona hora, repetim, qu'es protegeixi tot lo qu'es mereixidor de protecció, però que no siga mai això excusa pera crear entrevançs a la vida ja prou dificil del trabajador, realisant calculats negocis que feia a la esquina de qui s'hagin de fer,

que no son cap bona obra.

Ben cert es, com diuen los farinaires d'aquí, que à Castella's prometen una bona culita, més ara totjunt haix lo blat y no es encara hora de fer calendaris sobre la sega. Pujar los aranzels per lo que s'espera de la vinent culita, es massa premat, es fer castells enlayre, son comtes galanes, molt dispensables com a joch d'una fantasia meridional, sino s'hi barrejés entre mitj lo nostre pa de cada dia dels que se'n afanyen tantost si se'n poden dur à la boca.

Aquesta mida facilitarà'l comers de sabotatge à las Antillas, y's cubans podrán comprar barcos mercants ahont algun.

Los estrenos d'ahir

Madrid, 2, 2:30 mat. Rebut després de tancada la edició del matí.

S'ha estrenat al Circo Paris la sarsuela «Clavel Rojo».

Los autors Perrin y Palacios y Breton, respectivament, de lletra y música, van ser cridats à escena varias vegades.

—A la Princesa hi tinguer lloch l'estreno de «Sor Angela», de Castevant, que va esser rebuda molt fredament.

—Y per últim, al teatre d'Apolo, s'estrenó «Trabuco», de Sánchez Pastor, y Valverde, que obtingué un èxit bastant duptós.

Venda de barcos

Madrid, 2, 2:45 mat. Rebut després de tancada la edició del matí.

Al consell d'anit se va donar lectura a una proposició presentada per la Transatlàntica francesa al objecte d'adquirir los creuers «Meteor», «Patriot» y «Ràpid».

No se resolgué res en concret, volent los ministres estudiar novament el assumpte.

La prempsa madrilenya

El Liberal,

Madrid, 2, 1:15 tarda. Comenta las frases dels ministerials y diu que lo que procedeix es fer d'Espanya un nou tipus d'Estat per l'istil d'Hollandia y Dinamarca.

Lo Govern, donchs, afegeix *El Liberal*, s'ha de convencer de que's marxa malament per cauf que s'ha empres.

No bastan les reformas parcials. S'ha d'atacar lo mal en las arrels y no anarsen per las branques.

La Reforma,

Diu que's tribunaus d'honor no més deuen entendre d'aquells actes que comprometent lo bon nom d'un oficial ó del cós á que perteneixi, no tinguin sançion penal en los còdics de justicia.

El Imparcial

Diu que's de molt interès que l'exèrcit mateix dongui facilitats pera depurar si son aquestas personas indignas de figurarhi.

La Gaceta,

Publica una disposició declarant que las úniques Escoles normals centrals son las dugas que hi ha à Madrid y que son superiors las de Barcelona y Tarragona. Las Diputacions que vulguin aumentar la categoria de la seva Escola normal, deuren promoure un expedient en lo ministeri de Foment consignant l'aument en lo pressupòsit.

Anuncia també la *Gaceta* las vacants de una plassa de professor en la Escola central de Madrid, un altre de superior y quatre d'elementals.

Las solicitudes deuen presentarse direkte de dos mesos, contats desde avui.

Publica además una Real ordre del ministeri d'Hisenda, autorisant à la Direcció del Deute, pera la renovació dels crèdits al quatre per cent, transferible e intransferible.

De Manila

Lo general Rios comunica desde Manila que ha nombrat Governadors militars de Pampanga, Sajo y Faitua, als coronels de caballeria y artilleria sevynors Braudes y Heredia y al coronel d'Estat Major, sevynor Aznar.

Los presoners espanyols

Lo Govern sap que varius quefes y oficiais del exèrcit de Filipinas no volen que's gestioni la seva libertat per haver trobat acomodo entre's indigenas.

La culpa d'això la tenen los nort-americans, perque al no facilitar la llibertat dels presoners, los va posar en lo dilema de morir de fam ó de servir als tagals.

Bon temps

Lo dia molt hermos. Molta calor y animació.

L'assumpto Tejeiro

Madrid, 2, 2 tarda. Los generals Lloho, Linque y Ahumada, comissionats per tots los altres generals que's varen reunir al govern militar han visitat al minstre de la Guerra pera comunicarli que, efectivament, existeixen motius pera formar un tribunal d'honor que jutgi al general Tejeiro y que, per lo tant, li demanaven permis pera formarlo, tota vegada que'l Còdich militar no ha previst lo cas, quau se tracta de generals.

Lo general Polavieja ha concedit lo permis y'l tribunal tornará à reunir-se pera resoldre definitivament.

Los martres del travall

Madrid, 2, 2:25 tarda.

Ha naufragat à la vista de Douvres una llanza de pesca, pertanyent a la matricula de Boulogne, morint aufegats, sis dels nou homens que la tripulaven.

Arribó de l'esquadra a Cádiz

Madrid, 2, 2:45 tarda.

Ahir, ben entrada la nit, varen donar fons, à la bahia de Cádiz, la major part dels barcos que' componen l'esquadra que mana lo sevynor Mareno, y que procedeix de Cuba.

A la Martinica han tingut de aturarse los barcos «Filipinas», «Galicia» y «Vallazquez», per no estar en condicions de fer lo viatge ab seguritat, y per necessitar reparacions, especialment el «Filipinas», que li requireix una completa reparacion en las màquines y calderas.

Al moll esperavan à l'esquadra las familias dels tripulants.

¿Qué serà?

Madrid, 2, 2:50 tarda.

S'ha rebut un despata de Tamarite comunicant que 200 homes, tractaren de apoderarse de dos presos que eran conduits per la Guardia civil.

Lo telegrama no dona més detalls.

Ruptura

Madrid, 2, 3:35 tarda.

El País assegura que s'ha romput tota intel·ligencia entre'l Duct de Tutan y'l sevynor Silvela, à conseqüència de la persecucio que's fa als amicis del primer, faltant això als compromisos de neutralitat y benevolència que va contrare lo sevynor Silvela ab lo Duct.

Los yanquis à Filipinas

Madrid, 2, 4:11 nit.

Telegrafian de Maule, qu'il general Mac-Arthur va enviar un destacament fins lo poble de Calupin, ahont s'han retirat los tagals.

Los yanquis s'han limitat à reparar y fortificar à Malolos, reunint allí lo gros de las forças.

Hi ha entre'l yanquis freqüents caisos de feridura.

Lo moviment catòlic en 1898

Pera ressenyar lo moviment catòlic durant l'any darrer, nos interessa oporta'n en primer terme dels congressos catòlics.

Son aquelles Assembleas una de las formas d'apostol més adequades al espiritu dels nostres temps. Aprobats, benellets y alentats pel Sant Pere, aquests congressos han sigut un factor poderós pera animar als catòlics à las obres de propaganda y defensa, pera fer programes d'accio y pera organizar convenientment als catòlics para triomfar en sas lluitas contra la impietat. Diguinthal sinó'ls congressos dels catòlics alemanys, anomenats per en Windhorst «las maniobras de la tardor», tan poderosa influencia han exercit en la organització d'aquells, y la obra dels congressos catòlics d'Italia, basse de la robusta organització que han establegit los catòlics d'aquell país.

Entre'l Congresos celebrats l'any passat, brilla en primer terme per son fi y esplendor, l'XI Eucarístic internacional, celebrat à Bruxelas desdel' dia 13 fins al 17 de juliol, presidit pel cardenal Vanutelli, enviat expressament pel Sant Pere, y al que hi assistiren dos cardenals, vintidós bisbes y numerosos concurs de fidels. Presentarense en aquest Congrés memorias de molt pujat valor, ferentiss discursos molt eloquents, més, lo més emocionant d'ell sigue la professió que'l tanca à la que hi figura van yut mil animas.

La ciutat de Crefeld, en la regió prussiana del Rhin, siguer la designada para que en ella s'hi fes lo Congrés catòlic dels alemanys en 1898. Comptes aquest com un

dels més brillants y concorreguts, fins al punt de que en lo darrer dia hi hagué necessitat de posar trenta trens extraordinaris; tal siguerà la maniò que acudí à la ciutat. Pera darrós l'importancia d'ell n'ha pron ab dir que hi acudiren 120 representants, pertanyent a la ciutat, y que eren representants de la premsa. Entre'l's acorts que en ell se prengueren figura en primera línia, la realamació del poder temporal pel Sant Pare y des de llibertat à las corporacions religiosas pera estableixi en terra alemanya.

La fidelitat ab que's catòlics alemanys segueixen lo programa del Papa, fen que en las darreres eleccions del Reichstag, treguessin triomfants 105 diputats, constituint la fracció més numerosa del Parlament y l'exèrcit voltant del que ha de moures la politica imperial, donchs sense ella no pot constituirse majoria. Això han vist los catòlics alemanys a un quefe seu, lo comte de Ballestrem, elegit president del Reichstag, y al mateix emperador observant los fentoshi donació del terreno en que tinguer lloch lo gloriós tranzit de la Santissima Verga.

Han revestit també importància'l Congrés que's catòlics austriacs celebren a Vienna, los dels tebeques à Bohemia, y's francesos à París y Lilla. Lo Congrés de Vienna siguer presidit pel Baró de Walterskirchen, prenentish acorts sobre las unions cooperativas, las associacions pera'l desenvolupament de las Ciencias, de las Arts, y de la vida social, las missions extrangeras, las bibliotecas de socorro y societats peral millorament de la moral pública. Lo Congrés de Praga s'ocupa principalment de la ensenyansa y de la conveniència d'orientar la legislació obrera per a la respectabilitat del Tribunal que's ha de jutjar y com cosa gens noble pera's que han de ser jutjats.

A part d'aquests se celebren també en terra francesa alguns congressos especials com es lo bibliogràfic en lo que s'hi presentaren travalls notabless. Y això sense fer esment dels congressos catòlics destinats exclusivament a las qüestions socials dels que's no ocuparé un altre dia.

Darrera informació

Telegramas de l'Extranger

Canibalisme

Paris, 2, 11 nit.

Telegrafian de Maule, qu'il general Mac-Arthur va enviar un destacament fins lo poble de Calupin, ahont s'han retirat los tagals.

Los yanquis s'han limitat à reparar y fortificar à Malolos, reunint allí lo gros de las forças.

Hi ha entre'l yanquis freqüents caisos de feridura.

Una interview ab l'Agoncillo

Paris, 2, 11:20 nit.

La Patrie publica una interview que ha tingut un dels seus reporters ab lo cèlebre Agoncillo, que ha dit que la presa de Malolos pels yanquis no té la importància que'l vol suposar.

Los filipins projectaven retirarse à Sant Francisco de Pampanga y deixaren a Mololos pocas forças ab l'ordre de calzar la foch à la ciutat.

Lo plan que se propose Aguinaldo es lograr quels yanquis s'internin y s'iguin víctimas de las enfermetats propias del clima.

La guerra seguirà; Ottis se va comprometre à no reanudar las hostilitats y no ha cumplit la seva paraula.

En quant als presoners espanyols, asegura que de resarciren y qu'es fai que estiguin tancats, excepció feta dels francesos.

Los americans lon l'únich obstacle, pera obtindre la llibertat d'aquells, puig impideixen qu'ils filipins puguin tractar ab los espanyols.

Presentarense en aquest Congrés memorias de molt pujat valor, ferentiss discursos molt eloquents, més, lo més emocionant d'ell sigue la professió que'l tanca à la que hi figura van yut mil animas.

La ciutat de Crefeld, en la regió prussiana del Rhin, siguer la designada para que en ella s'hi fes lo Congrés catòlic dels alemanys en 1898. Comptes aquest com un

El menut no respón, plora ab més forsa y crida:

—Mama! mama!

Alashoras una dona del poble, molt lletja y bruta, que passava arrasogant dos marrochs, sortí del rotllo y dignà al guarda:

—Deixeume fer à mi.

S'ajonollà, moçà al petit, li aixugà'l ulls y li rebrega amorosament las galtonas empavesadas.

—Respon: ¿com diu la teva mama fill meu?

L'infant ho ignorava.

Per fi, l'agent va dirigirse als veihins.

—Veyám, portar, vos be'l devian conixer à naquesta gent.

Tampoch el portor sabia llur nom. Passavan tants ilogaters per aquella casa!... Lo únic que podia afirmar, era que hi vivian feya un mes, que may havian pagat un céntim, qu'il propietari acabava de donalshi comiat... y que podia dirlseshi «bon vent y barca nova».

—¿Y qué feyan?

—Oh, res. L'home y la dona passavan el dia begunt y'l vespre pegantse. Ab lo únic que anavan à la una era en atacarla als seu fills, dos minyons que meditavares pels carrers y que robaven lo que podian per las parades. Una gaireben familià, veushe aquí.

—Creyeu que tornaràs à cercar al nen?

—Ben seguir que no.

—Gà! Lo que havian fet era aprofitar-se del canvi de casa per pèrdre... No era pas el pri-

Festas à Bayona

Lo Rey Oscar

Madrid, 2, 8:15 nit.

Telegrafian que demàs verificara à Bayona un concurs de carregatges adorats ab flors.

Presidirà la festa'l Rey Oscar de Suècia y l'Ajuntament de Bayona.

Aquest obsequiarà al Rey Oscar ab la «Juncha».

També assistirà'l Rey Oscar al concurs d'automòbils que té de celebrar-se'l dia 6 del corrent y pera' que estan inscrits fins ara 16 automòbils.

La fidelitat ab que's catòlics alemanys segueixen lo programa del Papa, fen que en las darreres eleccions del Reichstag, treguessin triomfants 105 diputats, constituint la fracció més numerosa del Parlament y l'exèrcit voltant del que ha de moures la politica imperial, donchs sense ella no pot constituirse majoria. Això han vist los catòlics alemanys a un quefe seu, lo comte de Ballestrem, elegit president del Reichstag, y al mateix emperador observant los fentoshi donació del terreno en que tinguer lloch lo gloriós tranzit de la Santissima Verga.

La fidelitat ab que's catòlics alemanys segueixen lo programa del Papa, fen que en las darreres eleccions del Reichstag, treguessin triomfants 105 diputats, constituint la fracció més numerosa del Parlament y l'exèrcit voltant del que ha de moures la politica imperial, donchs sense ella no pot constituirse majoria. Això han vist los catòlics alemanys a un quefe seu, lo comte de Ballestrem, elegit president del Reichstag, y al mateix emperador observant los fentoshi donació del terreno en que tinguer lloch lo gloriós tranzit de la Santissima Verga.

La fidelitat ab que's catòlics

